

אסור לקרוא בשעת התפלה. נא לשמור על קדושת הגליון

פניני עיני חמדי

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכוונת עין חמד - אגודת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולהצלחת ורפואת יהודה אריה בן רחל ברכה וב"ב

פְּרֻשֵׁת בְּהַר-בְּחֻקֹּתַי - הַרְגַּשְׁתַּ אֶת הָעֵיַן

"וְכִי יִמּוֹךְ אַחֶיךָ וּמָטָה יָדוֹ עִמָּךְ וְהִחֲזַקְתָּ בּוֹ" (ויקרא כה, לה)

לבם לצעקת העני המדוכא "כי אם צעוק יצעק, שמוע אשמע" ולמה כפל את לשון הצעקה, כי צעקת העני איננה צעקה אחת, אלא היא כפולה ומשולשת.

בספר קב הישר (פרק ז) כותב בזה הלשון: "בוא וראה, מה שהביא בעל החרדים באיש חשוב תם וישר שהתאכסן אצל הקדוש האריז"ל ועשה לו כבוד גדול, וטרם נסיעתו של אותו איש, אמר לו האריז"ל: 'מה הגמול אשר אשלם לך בעד החיבה הגדולה, שהראית לי?', והשיב לו בעל הבית: 'שהיו לו בנים ואחר כך נעשתה אשתו עקרה', וגילה לו האריז"ל: 'הנה ידוע לך, שהיה סולם קטן עומד בביתך, שהיו התרנגולים הקטנים עולים ויורדים בו לשתות מים בכלי, אשר היה סמוך לסולם והיו שותים ומרווים את צימאונם'.

'פעם אחת אמרה אשתך למשרתת, שתסיר את הסולם משם, אף כי לא היה כוונתה לצער התרנגולים אלא שהבית יהיה נקי, ומאז אשר הסירה הסולם, יש לתרנגולים צער גדול, שאין יכולים לפרוח, כי עדיין קטנים הם, וסבלו צימאון גדול, ועלתה צפצופם לפני הקב"ה המרחם על כל מעשיו, ועל כן נגזר עליה להיות עקרה', והחזיר בעל הבית את הסולם למקום הראשון, והשם יתברך נתן לה פרי בטן וחזרה ללדת". עד כאן. על אחת כמה וכמה זה המצער את הזולת.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס

רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

במסכת אבות דרבי נתן (פ"ב, מג): "שמונה שמות לו [לעני]: עני, אביון, מסכן, רש, דל, דך מך והלך. עני - כמשמעו. אביון - שמתאוה לכל. מסכן - שהוא בזוי לפני הכול, כדאיאת (קהלת ט, טז) "וחכמת המסכן בזויה". רש - שהוא רש מן הנכסים, דל - מדולדל. דך - שהוא מדוכדך, רואה דבר ואינו אוכל ורואה דבר ואינו שותה. מך - שהוא מך לכל, שהוא עשוי כאסקופא התחתונה, הלך שכל נכסיו הלכו לו, לפיכך משה מזהיר את ישראל.

הנה אם היו פוערים את לבו המר של העני ובוחנים אותו בעין בוחנת וחדה, כי אז הייתה עין המשכיל מגלה בתוכו לא פחות משמונה מיני וגונוני עניות, שמונה מיני וגונוני צער ובושה, ואת כל זה נשא העני האחד בלבו האחד. בלבו המר של העני מצוי הצער, שהוא מתאוה לכל, כי מפני שאין לו כלום, הוא מתאוה לכל ונשאר בתאבונו בלבד. הוא מסכן ובזוי לפני הכול, אין אחד שישים לבו עליו, והוא אינו נושא חן, ולכן אפילו יש בלבו איזו תכונה טובה או חכמה מעולה אין מי שירגיש בכך. ואפילו יש בו נכס רוחני יקר ערך, אין הוא נחשב בעיני הבריות.

וכאשר הוא צועק מרוב כאב, אין זו צעקה אחת בלבד, אלא יש בה שמונה מיני צעקות, ובדמעה אחת הזולגת מעיניו- יש שמונה סוגי דמעות. ורק הקב"ה השומע ובוחן כל צעקה ודמעה, הוא מברר ובודק שאלו צעקות רבות ושונות, ולכן הוא מזהיר לבני אדם להטות אזניהם ולשים

העלון מוקדש להצלחת

יחזק אריאל בן טובה
יניב בן גילה
שמאל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
עינת בת רחל ברכה
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע
נטלי בת יונית
דוד

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר
תרצה בתיה בת ימנה ניט
עמית בת טובה
חגית בת גילה
רונית בת סימי
סיון בת אסתר
יוסף בן רחמה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רחמה
סיון בת אסתר
אליהו דורי בן ימנה
שמאל אימן בן אסתר זרי

רפואה שלמה

הראשל"צ הרה"ג עובדיה יוסף בן גורג'יה
הגה"צ אליעזר בלרד בן עטיא שליט"א
מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניזירי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניזירי בת פרחה- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי
דליה אפרת בת נעימה
גילה בת אקבל - בריאות ואריכות ימים
אסתר בת סוליקה
סימי בת סוליקה
מזל בת חנה
אורן בן אסתר
ברכה בת עכה-
בריאות ואריכות ימים
יהודית אסתר פראל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
יהודה בן סעידה
עינת בת רחל ברכה
נעם יצחק בן רחל ברכה
נעמי בת רחל
אקבל בת נושפארין
שירה שילת בת אורלי
תמר פורטונה בת מיסה
רפאל משה בן רחל
רחל בת זוהרה
דניאל רפאל בן חגית
אליהו בן גוהר פנינה
ומירה בת מונאבאר-
נחת מכל יוצאי חלציהם
מוריה בת רחל ברכה
נחום בן כיריה
יהודה אריה בן רחל ברכה
טובה בת אורה
שלו בן מזל פחימה
כל עם ישראל

04/05/2013

כ"ד אייר תשע"ג

פרשת בהר-בחוקותי

הפטרה: "ה' עזי ומעוזי"- ירמיה ט"ז
אבות- פרק ה. ל"ט לעומר

ר"ת	כניסה	יציאה	ר"ת
י"ם	18:42	19:59	20:49
ת"א	19:00	20:03	20:47
חיסה	18:53	20:04	20:50
ב"ש	19:00	20:00	20:47

האם מותר לאכול דג עם בשר?

שאלה:

תשובה:

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

אסור להכניס לכתחילה לתוך תא אפיה דגים ובשר בעת ובעונה אחת, אף שכל אחד מהם בתבנית נפרדת. ובמקום שאחד מהם מכוסה היטב, מותר. ובדיעבד, כאשר נאפו יחד באותו תא בשר ודגים ללא כיסוי, ולא נטף שומן מכלי אחד לחברו, מותרים שניהם באכילה. **מקורות:** ערוך השלחן (יו"ד סימן קטז אות י). וכן הביא בספר מעיין אומר משמיה דהראש"ל הגר"ע יוסף שליט"א ח"ד (פ"א סל"א). וע"ע בספר דברי בניהו ח"ו (סימן כז). ובשו"ת ברכת יהודה- ברכה ח"ד (יו"ד סימן ב) כתב לאסור. ע"ש.

לאחר שצלו דגים בתנור ורוצים כעת להכניס את הבשר [או להיפך] מעיקר הדין, אין צריך להסיק את התנור בין אחד לשני. **מקורות:** ראה פתחי תשובה (סימן קטז סק"ג) כל האיסור חמירא סכנתא דווקא שמרגישים טעם הבשר בדג, אולם כאשר אחד אחר השני לכאורה לא יורגש טעמו. וע"ע כף החיים (שם אות טז) דמעשים בכל יום שצולין באותו תנור דגים ואח"כ בשר. והמחמיר תבוא עליו ברכה.

לחם שנאפה עם בשר או עם דג בתנור אחד, מותר לאוכלו עם המין השני, גם כאשר התנור היה אטום. **מקורות:** ט"ז (יו"ד סימן קטז סק"ב), כף החיים (שם אות טו) כיוון שאין כאן אלא אדים, ואין בהם כדי לאסור את הלחם שייחשב כמין התבשיל לעניין סכנה.

דג שנפל לתבשיל של בשר או להיפך, בטל בשישים ומותר. וכאשר אין שישים בתבשיל, ויש הפסד מרובה, מותר להוסיף ולהרבות על התבשיל, עד שיהיה בו פי שישים. **מקורות:** פרי חדש (יו"ד סימן קטז אות ד), הראש"ל בשו"ת יביע אומר ח"א (חיו"ד סימן ח). ולדעת הגר"ש אלישיב יש להתיר להוסיף כדי לבטל בשישים רק כאשר יש ספק אם נפל הדג לתוך הבשר. הובא בספר אשרי האישי (יו"ד ח"א עמוד נז). וכתב הט"ז (שם) שדבר, האסור מחמת סכנה, אין מועיל שישים לבטלו.

אולם אם לא היה פי שישים ונתבשלו יחד המאכל נאסר באכילה.

אמונה בדברי הצדיק

לגאון הצדיק הרב יעקב ישראל קניבסקי זצ"ל ה"סטייפלר", הייתה תרופה נגד אסטמה. ומה הייתה תרופה זו, שעשתה פלאים? – **סתם יוד כחול**. לאחר שנפטר הצדיק, אבד כוחה של התרופה, ומשום מה, שוב שימוש ביוז לא הביאה מרפא ולא הקלה.

גם בעת שהיה הסטייפלר בחיים, הייתה התרופה מרפאת רק כשהורה הרב לקחתה, ואמר שיתרפאו בה. לבית מרקחת מסוים ברחוב הרב דסלר שבבני ברק, היו באים עם המלצה מהסטייפלר, ושם היה הרוקח מכין יוד כחול, ונותן עבור החולה. היוד הכחול הזה היה מחזיק מעמד רק חודש, כתרופה נגד אסטמה, ולאחר מכן היה מאבד לחלוטין את האפקטיביות שלו.

והנה קרה מקרה במשפחה אחת המתגוררת בבני ברק. המקרה אירע בשעה שתיים אחר חצות לילה, לערך, אז הבחינו, שמישהו מבני המשפחה המורחבת, ששהה בביתם, לקה בהתקפת אסטמה קשה. הזמינו מונית ויצאו לדרך, לבית הרפואה, אך ביקשו מהנהג, שיעבור דרך רחוב רשב"ם.

כידוע, אצל מרן הסטייפלר זצוק"ל לא היו שעות קבלה, הוא למד, עד שנרדם על הסטנדר, ואחר כך התעורר והמשיך ללמוד, עד שנרדם שוב. אפשר היה לבוא בשעה עשר בבוקר ולמצוא אותו ישן, ואפשר היה לבוא בשתיים בלילה ולראות אותו ער.

עברו אפוא עם המונית ברחוב רשב"ם. ב"ה הסטייפלר היה ער, ונכנסו אליו. "הילד נחנק!" – הם אומרים לו בבהילות, "בבקשה, שהרב יברך!" אך הסטייפלר אומר: "לא צריך בית רפואה, אפשר להשתמש ביוז כחול". לשמע התשובה הם השתוממו; **יוד כחול במקום בית רפואה!?** אך אמונת חכמים גדולה הייתה להם. עם זאת אמרו לסטייפלר: "הרב, עכשיו שתיים בלילה, מהיכן נשיג יוד כחול?"

"יש לי פה, בבית", אמר הסטייפלר, והלך והביא יוד כחול, שעברה עליו לפחות שנה, מאז שיוצר. אמרו לו: "אבל הרב, פג תוקף. לא רק חודש עבר, עברה יותר משנה!" – "לא נורא", הרגיע הסטייפלר, "תקחו את זה, וה' ישלח רפואה שלימה". לקחו את היוד הכחול, שזמנו עבר, וכמובן, התקפת האסטמה עברה כלא הייתה.

כלום יש, באמת, ביוז כחול רכיבים שמרפאים אסטמה!? ומדוע אי אפשר להשתמש בו מאז שנפטר הסטייפלר!? ואיך השתנה באופן קיצוני כל כך 'תאריך התפוגה'? אלא כאשר הסטייפלר אמר, שהיוד ירפא – היוד נעשה תרופה, מכוחו של הקב"ה ביד עושי רצונו.

<p>מנויים לקבלת העלון חנם ב-email: מידי שבוע, שלח את כתובתך אל: PnineEH@gmail.com</p>	<p>הקדשת העלון נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זמג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל" 0504-115673 כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26א ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805</p>	<p>לשאלות בהלכה לשאלות נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל" 054-7646633</p>
--	--	--

הרה"ק רבי שלמה גולדמן מזוועהיל: נולד בשנת ה'תרכ"ט (1868). כבר מגיל ינקות היה "יניק וחכים" ושמו יצא למרחק כנער חכם פלאי בעל מידות תרומיות ולבטח עתיד הוא לגדולות ונצורות. בשנת ה'תרס"א (1900) עת הגיע לגיל 32 הקים יחד עם אחיו, רבי יחיאל מיכל גולדמן ישיבה גדולה בעיירתו ועמד בראשה. כשפרצה מלחמת העולם הראשונה גילה ר' שלמה גבורה עילאה, הוא עבר בין התושבים לעודדים ולחזק את רוחם, הוא שימש בתקופה קשה זו לאביהם של התושבים ודאג לכל צרכיהם. לאחר לחץ גדול מצד הקומוניסטים, שהצרו את צעדיו בשנת ה'תרפ"ו (1925), עלה הרב לארץ ישראל עם נכדו, רבי מרדכי, לעיר הקודש, ירושלים.

כשירדו מהספינה ביפו, אמר רבי שלמה לנכדו: "אנחנו משליכים את האדמו"רות לים". והוא נהג בצניעות והסתרה גמורה. כך נהג במשך שלוש שנים בהם כילה את חסכוניותו והגיע לפת לחם ממש. הוא השתכן בירושלים בעיר העתיקה, שכן שם דירה קטנה וחי כאחד האדם. במשך כל אותם שלוש שנים הגיעו לירושלים מכתבים ומברקים עבור "האדמו"ר מזוועהיל" אך אין איש יודע, במי מדובר ולאן לשלוח את המכתבים.

באותה עת הגיעו לירושלים תיירים מאיזור זוועהיל והמה זיהו מיד את רבם ושמעו יצא בכל רחבי ארץ הקודש. אט-אט צמחה לה חסידות זוועהיל כשמנהיגם, ר' שלמה, מתעקש לנהוג בענווה ובשפלות ונוסע מידי יום באוטובוס.

ביתו היה בית פשוט, כמעט בלי ריהוט, בלי שמשים ובלי גבאים. היה צנוע בהליכותיו, וחיי צער ופשטות. גאון בנגלה ובנסתר. רבים נהרו אל הרב לברכותיו: ה"אמרי אמת" מגור היה שולח לו פתקה עם פדיון בימים הנוראים. אולם רבי שלמה היה מעדיף להתחבר לפשוטי העם ושמו והענווה היו לאחד. מלומד בניסים. בעל רוח-הקודש. אוהב הבריות, ועוזר לנרדפים ולנצרכים. נפטר ב-כ"ו אייר ה'תש"ה (1944). חי כ-76 שנים. ציונו בהר-הזיתים. הפורעים הערבים חיללו את המצבות בשנת ה'תש"ח (1947), אך נשאר קברו שלם. המצבה נשברה, ותוקנה בשנת ה'תשכ"ז (1966).

מרבתי: אביו, ר' מרדכי ור' דוד משה מטשורקוב. **אביו:** ר' מרדכי (משושלת זלאטשוב). **אשתו:** בתו של ר' בן ציון מדוידהרודוק.

יפור מופלא שהתרחש עם הצדיק ר' שלמה גולדמן, שבו ניתן לראות מה רב כוחו של הצדיק במרומים, שהקב"ה רצון יראיו יעשה: מעשה בזוג שלא היו לו ילדים. ערב שבת. האשה, צדקנית, הכינה את כל הדרוש מבעוד מועד. על השולחן נמצאים כל מעדני עולם לקראת שבת המלכה. היא ובעלה הולכים יחד לבית-הכנסת.

אחד הגויים, שהתגורר בסמוך, נכנס לשכונה בשעה שכולם היו בבית-הכנסת. בעודו משוטט, ריח מאכלי השבת עלה באפו. נקש הוא על הדלת כדי לבקש להשביע את בטנו ממעדנים אלו. אולם בבית אין איש, אין קול ואין עונה.

לא חשב הלה פעמיים ופרץ לבית. מיד ישב הוא על השולחן והחל לאכול את מעדני השבת: חלה, בשר, סלטים ושאר מאכלים ואף לגם מספר כוסות של יין. עוד העוף בין שיניו, ולפתע הגיעו הזוג לאחר התפילה ופתחו את הדלת ונכנסו. למשמע הדלת הנפתחת לבו החסיר פעימה, הוא הבין שבעלי-הבית חזרו, ולא רצה בשום אופן שיתפסו אותו בקלקלתו, ובאותו הרגע ביקש להימלט, בטרם יתפסו אותו אוכל בביתם. תוך ניסיון ההימלטות, עצם העוף נתקעה בגרונו והוא נפח את נשמתו.

כאשר נכנסו הזוג לביתם, גילו לחרדתם את הגוי מוטל ללא רוח-חיים. מה יעשו? הרי ברגע שיבואו אנשי השלטונות לביתם, יעלילו עליהם לבטח כי הם הרגו את הגוי! הם הביטו ארוכות זה בפני זה מנסים לחשוב, כיצד יוכלו להימלט מהצרה שהגיחה מאי-שם ונחתה על ראשם. האשה התעשתה לאחר דקות אחדות ואמרה לבעלה: "הרי צדיק גדול יש לנו בעיר. פנה אליו וראה כיצד יוכל להושיענו!".

מיד רץ הבעל אל ביתו של הצדיק. באותו זמן הרב היה בעיצומה של הסעודה. פנה הבעל בחשש מה וסיפר, את מה שאירע עימם. הרב חשב מספר רגעים. אודם עז עטו פני הצדיק ולאחר מכן לקח בידו את אחת הכפות שהייתה מונחת על השולחן. נטל את אחד המאכלים והעלה על הכף ממאכלי השבת ואמר: "קח את הכף. פתח את פיו של הגוי ושים בתוכה את המאכל!".

הבעל לא הבין כיצד כף המאכל יכולה לסייע להם להימלט מצרה זו, אך מאחר שהיה חדור אמונת חכמים רץ מיד לביתו, ועשה כפי שציווה הצדיק. הביטו הבעל והאשה בפני המת וציפו לבאות. לא חלפו דקות אחדות ולתדהמתם הגוי קם על רגליו. משל מעולם לא קרה לו מאומה. השתעל הלה כדקה והביט היכן הוא נמצא. אותות בלבול ניכור בפניו ולאחר שניות אחדות יצא מפתח הבית. הבעל החליט, כי רצונו לעקוב ולראות מה יעלה בגורלו של אותו גוי. הוא עקב אחריו מרחוק וראה, כי הנה עוזב הגוי את שכונת היהודים ופונה לשכונה, שבה התגורר.

כאשר הגיע לפתח אחד הבתים, פתח את הדלת ועוד בטרם הספיק להיכנס לביתו, נפל ארצה. מיד קמה המולה סביבו וניסו להקימו ולעוררו, אך ללא הועיל, הגוי מת והם נאלצו לקבורו!

אז הבין הבעל, כי למעשה חזו הוא ואשתו במו עיניהם את תחיית המתים, ועד כמה גדול כוחו של הרבי שנתן חיות לגוי, עד שיגיע לפתח ביתו, כדי שחס וחלילה לא יעלילו עלילות עליהם.

אַמוּנָה שְׁלֵמָה

בשנת ה'תש"מ כיהן הגאון ר' שלמה זלמן גרוסמן שליט"א, כיום המרא דאתרא בעיר אלעד, כרב בקעת הירדן. באחד משיעוריו דיבר בעניין שנת השמיטה, והרחיב את הדיבור בנושא "וכי תאמרו מה נאכל" בעניין הביטחון בקב"ה. אחד הנוכחים, יהודי בשם אפי חנן, אמר: "כבוד הרב, אם תבטיח לי, שיתקיים בי הכתוב - אשמור שמיטה". כל החיים בבקעת הירדן מתבססים בעיקר על חקלאות, ולכן שאל הרב את אפי שרצה לשבות: "ומה תעשה בשנת השמיטה?" אמר אפי: "אלמד מעט וגם אעבוד קצת, אהיה מזכיר המשק".

אותו יהודי היה בעל כישרונות גדולים ויכולות מיוחדות. בעבר, היה תפקידו הגזבר העולמי. אך הוא ביקש התחייבות מהרב: "כבוד הרב, האם תוכל לתת לי התחייבות?", ענה לו הרב גרוסמן: "יש כאלה הסבורים ששמיטה חיובה מדרבנן. עליי להתייעץ". הלך הרב גרוסמן ושאל את פיו של מרן הרב יוסף שלום אלישיב זצ"ל. ענה לו מרן הרב אלישיב: "אינך יכול להבטיח. יש הסבורים, שההבטחה מובטחת לכלל ישראל ולא ליחידים, אבל תוכל להתחייב שהוא יראה סייעתא דשמיא מרובה ושהקב"ה בוודאי יעזור לו".

הגרש"ז גרוסמן שב לבקעת הירדן ומסר לאפי את דברי מרן הגרי"ש אלישיב זצוק"ל. התשובה הזו סיפקה את חנן. הוא נעשה למזכיר הישוב, תפקיד שאינו מכניס כלל, ובאותה שנה עבר קשיים שבלתי ניתנים לתיאור. חלק מהם היו בפטירת אשתו, כשהיא בגיל 27 בלבד. הוא עמד מול קברה ואמר: "רבש"ע, אתה רוצה לנסות אותי. אני אמשיך לעמוד בניסיון!"

במשך השנה כולם צחקו עליו וביקשו ממנו, שישכיר להם את כלי עבודתו: את הטרקטור, את המלגזה ואת כל הציוד היקר. הוא שאל את הרב גרוסמן ונענה שאין לסייע בידי עוברי עברה, **אסור לו להשכיר את כליו**. אפי עמד איתן והחליט, שלא יהיה שותף לדבר עברה, ובמשך השנה היה שקוע בעבודת ה' והיה ללעג וקלס בקרב אנשי הישוב.

עברה חלפה שנת השמיטה והרב פגש אותו בצום גדליה. בסיום הצום שתו "לחיים", על כך שהוא עמד בניסיון. עתה, הגיע הזמן להכין את השדות. הבעיה הייתה שזמן הזריעה הוא מוגבל וכמות הזרעים מוגבלת. הנוהל היה, שהזרעים ניתנים ע"י הסוכנות ולאחר הזריעה, בסוף השנה, משלמים עליהם. אך זמן הזריעה הסתיים, והסתיימה חלוקת הזרעים. **אפי רצה לזרוע, הגיע לנציג הסוכנות, ונענה ב"מצטער תם זמן הזריעה"**.

בצר לו, ניסה להפעיל קשרים. היה לו חבר בסוכנות, שמתוך רצון טוב אמר לו: "אין כלום, אבל נשארה לי כמות גדולה של זרעים גרועים של סלרי. אתן לך את הזרעים בחינם במקום לזרוק אותם ישירות". לקח אפי את זרעי הסלרי ושכר את כל השדות מסביב. הוא זרע כמויות ענק של סלרי, מעשה שהיה תמוה לחלוטין, כיוון שלא מצא משהו אחר לזרוע... והנה, לתדהמת כולם, גדל הסלרי לממדי ענק, פי שלושה מהגודל הרגיל. צמחו שדות שלמים של סלרי שעברו את גובה המותניים! שאלו אותו: "מה תעשה בכ"כ הרבה סלרי?" ענה אפי בביטחון רב: "אני - את שלי עשיתי. הקב"ה יעשה את שלו".

הגרש"ז סיפר, שהוא עצמו החל להיות מוטרד מכמות הסלרי. הכמות הייתה כ"כ גדולה, עד שהיה אפשר להאכיל את כל מדינת ישראל בסלרי בלבד במשך חודשים! ביום בהיר קיבל הרב טלפון מאפי והוזמן בדחיפות לבקעה. שאל הרב לפשר ההזמנה, ואפי סיפר שהחבר שנתן לו את זרעי הסלרי התקשר אליו ושאל: "תגידי לי, אפי, אתה זוכר שנתתי לך זרעי סלרי? עשית איתם משהו?". ענה לו אפי: "אתה שואל אם עשיתי איתם משהו? אני אוכל סלרי, נושם סלרי, ישן סלרי, קוראים לי "מר סלרי!"

שאל אותו הפקיד: "יש לך כמות גדולה?" ענה אפי: "יש לי כמה שתרצה!" - "מצוין", ענה הפקיד, "מחיר סלרי בשוק הוא חצי דולר. אתה תוכל למכור כל ראש סלרי בשלושה דולר, ואם תרצה, תוכל למכור אפילו בארבעה עד חמישה דולר לראש סלרי". שאל אותו אפי: "מה קרה?" והפקיד ענה בהתלהבות: "בשבועיים האחרונים תקף את אירופה גל קור. הכול קפא, ואנשים אינם יוצאים מהבית. כולם יושבים בבית, רוצים לאכול מרק חם וטעים, אבל בלי הסלרי המרק לא טעים להם. יש דרישה עצומה לסלרי ובעלי החנויות ורשתות השיוק באירופה מתחננים לסלרי. תגייס עובדים רבים ככל האפשר, ואני אשיג צי של מטוסים לכל רחבי אירופה לאנגליה, להולנד, לבלגיה, צרפת וכו'".

הגרש"ז גרוסמן סיפר בהתרגשות, שהתמונה הזו עומדת מול עיניו: מאות ערבים מהכפרים, ולהבדיל - יהודים מהבקעה עבדו יומם ולילה מאז אותו טלפון. קטנים כגדולים התגייסו למבצע הגדול. כולם עמדו וקטפו סלרי, צי של משאיות המתין, משם נסע לשדה התעופה, ומשם לכל רחבי אירופה. היה זה באזור חג הפורים שלאחר השמיטה, והגרש"ז סיפר, שהוא רצה סלרי לפסח בשבילו, וכבר לא נשאר עלה אחד...!

אותו יהודי התעשר, וקנה מכונית מפוארת. הוא הסביר לרב: "כולם צחקו עליי במשך השנה, אני אקרא למכונית "מרצדס של שביעית!"... אבל עדיין הוא לא היה רגוע... הוא קנה גם סוסה ערבייה שעולה כסף רב, וקרא לה "סוס של שמיטה". הסיפור הזה קידש שם שמים בצורה מופלאה. אפי התחזק לאט-לאט בשמירת התורה ומצוות. לאחר כמה שנים, כשהגרש"ז גרוסמן סיפר זאת בנסיבות מסוימות, קם אחד מהשומעים ואמר שהוא מכיר את אותו אפי חנן, וכיום הוא ת"ח ומוסר שיעורי תורה לרבים!!! יהודי שהלך בנחישות נגד הזרם והגיע לדרגות רוחניות גבוהות בזכות האמונה התמימה! סיפור זה ממחיש את נפלאות השגחתו של הקב"ה על "גיבורי כח עושי דברו". אין ספק, שיש בסיפור זה יכולת להפעים בנו יותר ויותר את הרגשת הביטחון, במי שאמר והיה העולם! לו רק נתחזק בכך!

<p>הרב שמואל בן שמחה דרז"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל עמרם בן חנה ז"ל נעמי בת כותן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל</p>	<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסביה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל</p>	<p>הרב שבתי בן אסתיא אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל אביבה בת איירן ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי דיזי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה</p>	<p>לע"נ תנצב"ה</p>	<p>הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל יעקב בן סלימה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמרים בן דבורה ז"ל הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן מזל ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל</p>
--	---	---	------------------------	---